

LA CERDANYA

sandra adam

Puigcerdà canvia d'imatge | Aquests darrers mesos, Puigcerdà està vivint un canvi d'imatge. La zona afectada és la del Museu Cerdà, on s'està construint un aparcament en alçada de dues-centes places. En aquest espai, no fa tants anys s'hi va adequar un ascensor per salvar el desnivell i, a més, l'any passat es va arranjar la façana del Museu Cerdà, la qual cosa donava una imatge molt bonica d'aquest sector. Aquest aparcament, si és que era necessari fer-lo, no hauria estat millor soterrar-lo?

Aquest espai ja s'està construint i, malgrat que serà municipal, no serà gratuït, i per tant els habitants de la vila perdran places d'aparcament de franc prop del centre del poble, ja que, fins avui, en aquest espai hi havia un aparcament públic i gratuït a l'aire lliure.

S'hi afegeix, a més, en la part superior, la construcció d'un nou ascensor que comunicarà la plaça d'en Calva amb la plaça de l'Alguer, i que modificarà una altra de les façanes d'accés de la vila.

Aquestes obres resulten sorprenents. D'una banda perquè ja existeix un aparcament que entre setmana mai no s'omple, i de l'altra perquè no cal un nou ascensor quan l'accés al centre de la vila es pot fer a peu pla pel carrer de les Escoles Pies. Són realment necessaris aquests equipaments? Seran rendibles?

Universitat d'Estiu 2015 | Un any més, l'Associació Universitària de Cerdanya (AUCer) obre les portes de la Universitat d'Estiu Ramon Llull del 13 al 18 de juliol a Puigcerdà. Gràcies a l'AUCer, la Cerdanya s'obre a la formació universitària.

Des de 1999, l'AUCer treballa conjuntament amb la Universitat Ramon Llull per allunyar-se dels tradicionals centres universitaris de les ciutats i traslladar la formació al Pirineu, en aquest cas a la capital cerdana. Aquest fet permet programar cursos relacionats amb l'entorn i la seva història i, també, centrats en la psicologia o l'alimentació. De la mateixa manera, s'obren formacions per als professionals sanitaris en què participen els

OBSERVATORI DEL PAISATGE DE CATALUNYA

>> *El Croscat en una imatge de l'Observatori del Paisatge.*

treballadors de l'Hospital de Cerdanya i l'Hospital de Puigcerdà.

Però la Universitat d'Estiu no es tanca a les aules sinó que omple diferents espais de la vila on es proposen activitats de tota mena, com espectacles de dansa, l'observació d'estels o excursions culturals.

La novetat d'aquesta edició és l'obertura de la Universitat d'Estiu Júnior, destinada al públic més jove, al qual l'AUCer sempre ha tingut molt en compte: premia anualment els millors estudiants de batxillerat de la comarca.

LA GARROTXA

joan sala

Una activa presència durant una dècada | L'Observatori del Paisatge de Catalunya ha complert deu anys. És un ens d'assessorament en matèria de paisatge que té com a objectiu, entre d'altres, incrementar el coneixement i l'evolució dels nostres paisatges, i és l'encarregat de desenvolupar els set catàlegs corresponents als set àmbits territorials de planificació del nostre país. La seva activitat es pot resumir en quatre apartats: suport al desplegament de

polítiques de paisatge a escala territorial; col·laboració amb el món local en l'àmbit del paisatge; impuls a les polítiques sectorials vinculades al paisatge; i generació de coneixement, informació i sensibilització. Ha estat un ens que en aquest període ja ha aconseguit uns reconeixements i prestigis amb premis de ressò internacional.

També ha celebrat enguany el seu desè aniversari la Mostra Internacional de Documentals Olot.doc. S'hi han presentat 457 treballs provinents d'arreu del món, que presentaven temàtiques molt diverses. Cada any el nombre de participants augmenta –en aquesta edició, la xifra ha estat un 61 % superior a l'anterior–, fet que cal interpretar com un reconeixement a la feina ben feta dels seus responsables. Són uns models a seguir.

Les corrandes de Montagut | En aquesta població s'ha celebrat el sisè Combat de corrandes, en el qual es van aplegar diverses persones d'arreu dels Països Catalans interessades o participants actius en aquest tipus de cant improvisat i humorístic. Els diferents glossadors s'inventaven les seves interpretacions, aclamades per un públic entregat a aquesta manifestació de cultura popular. Va ser un espectacle d'alt nivell. Juntament a aquests actes

es va fer a la població una fira d'entitats i moviments socials, que ja és la quarta vegada que se celebra. També s'ha fet la setena mostra de productes agroecològics de la Garrotxa, i un primer mercat local, amb productes km 0. Són un conjunt d'actes molt participats, ja que gaudeixen de la col·laboració i de l'interès de la gent del país.

La lletissonada d'en Bas | Des de fa 36 anys se celebra aquesta marxa popular pels entorns de la Vall d'en Bas, i a mesura que se n'han succeït les edicions cada vegada ha tingut més participants: en la darrera caminada eren 1.509. A part de la bona organització del GECA, una emprenedora entitat de Sant Esteve d'en Bas, la gent valora els entorns per on transcorren les caminades, la d'enguany coronada pel puig Corneli, amb una vista espantosa del país.

S'estrena l'orquestració de la comparsa folklòrica | És coneguda la popularitat que té a la comarca la comparsa del folklore olotí, motiu pel qual des del municipi es va encarregar l'adaptació de les danses per a orquestra simfònica al compositor Albert Guinovart. Es va estrenar al Teatre Principal d'Olot, amb el seu autor al piano, acompanyat per la GIOrquestra. Va ser un concert de luxe, tant pel prestigi del compositor i alhora intèrpret com per la qualitat de l'orquestra.

EL GIRONÈS

Lani vivern

Polèmiques artístiques | S'ha generat polèmica amb el monument als manaies, de Domènec Fita, col·locat entre Hisenda de tota la vida i l'edifici de la Generalitat, tirant cap a Jaume I. Una recollida de firmes –unes 300– promoguda per l'editor Quim Curbet n'ha demanat la retirada. Al·leguen que conté una simbologia cristiana tronada, pròpia de dècades passades i del règim autoritari que hi visqué en simbiosi. L'Ajuntament replica que retirar el monòlit seria «exercir la censura a la lliure creativitat artística». Dues con-

sideracions. Primera: algú s'ha plantejat, més enllà de la conveniència del monument, si queden gaires ciutadans capaços d'interpretar-ne la simbologia? Quanta gent sap què vol dir el parell de daus a la base del monument? Em temo que la xifra és baixa, i això hauria de preocupar més que tota altra polèmica. I segona: calia treure d'allà la venerable locomotora a vapor, monument que ara jau en un magatzem municipal?

Un altre tema polèmic: els veïns de la Rambla i l'Argenteria amb façanes a l'Onyar estan d'acord que l'Ajuntament assumeixi el cost de repintar-les, però no volen assumir les reparacions que no siguin estrictament estructurals. Ja hi som! En d'altres països no es donarien tantes facilitats als veïns perquè ja sortiria d'ells mateixos mantenir presentables les seves parets. A d'altres barris de Girona, els ciutadans s'han d'empassar grafitis que no mereixen aquest nom, i ningú no els paga la pintura.

Continuem amb art. Al final, la Casa Pastors acollirà un museu d'art contemporani, la col·lecció Santos Torroella, i exposicions temporals. El director de la Fundació Rafael Masó, l'historiador Jordi Falgàs, és l'encarregat de museï-

zar aquest espai. La posició privilegiada de l'edifici –els antics Jutjats– i l'experiència de Falgàs són punts a favor, tot i la despesa que el projecte ha comportat.

Monuments discrecionals | També per fer-ne museu i centre artístic continuen les obres –amb capital privat– al castell de Sant Julià de Ramis. Tractant-se d'un Bé Cultural d'Interès Nacional, potser la ciutadania, indiscreta ella, n'hauria de saber alguna cosa més... No gaire lluny d'allà, el monestir de Sant Daniel ha rebut amb monacal i admirable discreció la Creu de Sant Jordi pel seu mil·lenari.

A Salt, la Coma Cros és avui la seu de moltes entitats culturals, docents i artístiques. Calia, però, fer-ne un exercici autoreferencial per la importància cabdal que, com a fàbrica, va tenir per al poble. «El Quadern de fil» és una exposició i un llibre –amb fotos de Josep M. Oliveras i textos d'Eva Vázquez– que ajudarà a redescobrir-ne l'activitat tèxtil que donà feina a bona part del poble, i també a recordar per què una de les naus porta l'exòtic nom de Kropotkin. Els saltencs més vells encara en parlen amb discreció...

>> *Treballadors de la Coma-Cros a principi dels anys trenta, fent una cargolada. El director, Joan Vivó, és el de l'esquerra.*

ARXIU DANI VIVERN